

УДК 378

DOI <https://doi.org/10.52726/as.pedagogy/2022.4.24>

О. М. ГАЛАН

викладач суспільних дисциплін,

Комунальний заклад вищої освіти «Луцький педагогічний коледж»

Волинської обласної ради, м. Луцьк, Україна

Електронна пошта: ohalan@lpc.ukr.education

<https://orcid.org/0000-0002-2392-0200>

Г. М. ГОЛЯ

здобувач ступеня PhD,

викладач суспільних дисциплін,

Комунальний заклад вищої освіти «Луцький педагогічний коледж»

Волинської обласної ради, м. Луцьк, Україна

Електронна пошта: hholya@lpc.ukr.education

<https://orcid.org/0000-0001-6529-7296>

ІСТОРІЯ ЛУЦЬКОГО ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕДЖУ ЯК ДЖЕРЕЛО ПЕДАГОГІЧНОГО КРАЄЗНАВСТВА

У статті представлено системний погляд на педагогічне краєзнавство, що поєднує в собі функції застосування місцевого педагогічного матеріалу, найкращих здобутків педагогіки у конкретному регіоні, розв'язання актуальних завдань для підростаючого покоління. Визначено, що освітнє краєзнавство є водночас і джерелом і засобом формування і розвитку педагогічної культури майбутніх вчителів. Актуальність дослідження визначається необхідністю переосмислення освітньої парадигми та генерації нових ідей щодо модернізації освітнього процесу.

На основі науково-проблемного підходу здійснено ретроспективний аналіз історії закладу освіти Луцький педагогічний коледж як джерела педагогічного краєзнавства, розкрито сутність та зміст понять «педагогічне краєзнавство». Подано теоретичний аналіз вітчизняної і зарубіжної науково-методичної літератури. На основі комплексного аналізу розкрито педагогічні принципи та умови, дотримання яких виділяє педагогічне краєзнавство з-поміж інших навчальних дисциплін, як таке, що володіє чи не найбільшими виховними й пізнавальними потенціями. Визначено, що з початком ХХІ століття в українській педагогічній науці все частіше утверджується регіональний підхід, оскільки у кожному з її куточків знову відкриваються нові віхи історії освіти. З'ясовано роль Луцького педагогічного коледжу в історії розвитку повоєнної освіти Волині. Відзначено, що історія Луцького педагогічного коледжу як джерело вивчення педагогічного краєзнавства є феноменом історико-педагогічних знань, особливостей розвитку освіти, наук, традицій Волинського краю, педагогічної думки, закономірностей у навчанні та вихованні молодого покоління з використанням педагогічного матеріалу, передового педагогічного досвіду вчительських та адміністративно-керівних кадрів.

Окреслено перспективи подальшого дослідження теми історії Луцького педагогічного коледжу як джерела педагогічного краєзнавства.

Ключові слова: Луцький педагогічний коледж, педагогічне краєзнавство, підготовка вчителів, історія педагогічного закладу освіти, локальний підхід, ретроспективний аналіз.

Вступ. Специфіка історії педагогічної думки регіону, локальна історія окремого закладу освіти стає усе актуальнішою в сучасних умовах глибоких перетворень. На етапі фундаментальних змін української освіти виникає підвищений інтерес до педагогічного краєзнавства, яке поєднує в собі функції застосування місцевого педагогічного матеріалу, найкращих здобутків педагогіки у конкретному регіоні, розв'язання актуальних завдань виховання і навчання підростаючого покоління. Особливої актуальності

та значимості набирає питання дослідження місцевих освітніх закладів в час національного відродження України та інтересу до власної історії.

Поставлення проблеми. Вивчення освітнього краєзнавства є водночас і джерелом і засобом формування і розвитку педагогічної культури майбутніх вчителів. Не зважаючи на активну зацікавленість учених теоретичними та практичними аспектами педагогічного краєзнавства питання історії Луцького педагогічного

коледжу залишається актуальним, що і стало метою даного дослідження. В історії Луцького педагогічного коледжу, який займається підготовкою вчительських кадрів починаючи з 1939 року, можливо дослідити загальні тенденції розвитку освіти різних періодів історії, вивчити передовий досвід педагогів, розглянути окремі аспекти зростання закладу.

Мета дослідження: здійснити ретроспективний аналіз історії закладу освіти Луцький педагогічний коледж як джерела педагогічного краєзнавства.

Аналіз попередніх досліджень. В теорії та практиці педагогічної освіти нагромаджено значний досвід, який може стати основою теоретичних обґрунтувань педагогічного краєзнавства (А.Х. Аптікієва, С.В. Кривов, В.В. Матіяш, Т.М. Міщенко, Л.В. Смирнова, О.В. Сухомлинська, О.В. Терьохіна. Аналіз сучасних наукових досліджень історії Луцького педагогічного коледжу зводиться до фрагментарних досліджень, проблема становлення й розвитку закладу освіти не стала предметом об'єктивного наукового аналізу і тому дослідження даної теми є перспективою. Постаті викладачів, студентів висвітлювались в періодичних виданнях та окремих джерелах з історії коледжу, проте потребують детального дослідження як джерело педагогічного краєзнавства.

Результати та дискусії. Перш ніж вдатися до аналізу джерел педагогічного краєзнавства звернемось до проблеми з'ясування дефініцій. Поняття «педагогічне краєзнавство» у сучасній педагогічній науці є доволі варіативним і суперечливим. Про педагогічне краєзнавство вперше згадує в 1966 р. український етнограф, фольклорист і краєзнавець П. Іванов, який зазначив, про актуальність вивчення педагогічного спадку окремого регіону і обов'язкове введення педагогічно-краєзнавчого до програми вивчення курсу педагогіки.

Науковці-краєзнавці А. Бальдинов та К. Абдрахманов окреслювали педагогічне краєзнавство як вивчення передового досвіду вчителів та шкіл і дослідження історії освіти рідного краю.

В Україні педагогічне краєзнавство стало науковим «трендом» з початком незалежного розвитку країни, коли розвиток національної освіти став напряму пов'язаний з місцевими

освітніми традиціями. З'являються перші спроби охарактеризувати педагогічне краєзнавство детальніше та використовувати і системі підготовки вчителів.

В. Матіяш розуміє педагогічне краєзнавство як науку «про закономірності навчання та виховання молодого покоління на базі використання місцевого педагогічного матеріалу, передового педагогічного досвіду вчительських, адміністративно-керівних кадрів» [Матіяш : 50].

Н. Побірченко зазначає, що: «педагогічне краєзнавство – галузь історико-педагогічного знання про особливості розвитку освіти, науки, педагогічної думки, культури місцевого краю, вивчення, збереження та творче використання регіонального педагогічного досвіду в теорії і практиці сучасних освітніх закладів, і його слід розглядати як багатомірний феномен історико-педагогічного знання певного краю, який може бути адекватно інтерпретований лише з кількох позицій, а не з одного якогось погляду» [Побірченко : 79–86].

Отже, розглянувши ряд визначень терміну «педагогічне краєзнавство» нами було узагальнено, що це наука про закономірності навчання й виховання підростаючого покоління на базі використання локального педагогічного матеріалу, передового педагогічного досвіду вчительських і освітянських адміністративно-керівних кадрів. Варто детермінувати предмет педагогічного краєзнавства. Це – місцевий матеріал конкретного закладу освіти, оригінальний досвід педагогічної діяльності окремого регіону, а об'єктом дослідження є новації методики, теорії педагогіки.

Педагогічне краєзнавство з-поміж навчальних дисциплін володіє чи не найбільшими виховними й пізнавальними потенціями. Однак для їх успішної реалізації, на нашу думку, необхідне дотримання таких педагогічних умов, якими є:

а) мотивація у студентів потреби в самоосвіті й саморозвитку. Основною тут є позитивна мотивація на професію вчителя, яка й породжує пошук нових шляхів, методів і форм отримання знань, умінь і навичок, що, у свою чергу, веде до активної педагогічно-пошукової діяльності;

б) гуманізація змісту і форм організації навчального процесу. Як відомо, принцип гуманізму лежить в основі суб'єкт-суб'єктної парадигми навчання й виховання.

Тому, виходячи з цього, навчання й виховання потрібно розцінювати не просто як «вплив» на особистість, а як створення оптимальних умов для самоосвіти, самопізнання, самореалізації на рівні партнерства та співтворчості учня і вчителя, студента й викладача. Освітня парадигма має риси, які відповідають сучасним економічним і національним особливостям та загальнолюдським цінностям. Проте для її реалізації необхідні зміни і перетворення в системі освіти та виховання, зокрема розробка технологій, методологій та методик, гуманізація системи освіти, постановка в центр навчально-виховного процесу людини. Ця умова передбачає підготовку педагогічних кадрів нової генерації з урахуванням національного компонента;

в) систематизація педагогічно-краєзнавчого матеріалу. Ретельний відбір краєзнавчого матеріалу педагогічного спрямування передбачає максимальну систематизацію інформації культурно-регіонального значення з урахуванням психології студентської аудиторії. Ефективність цієї умови значно зросте, якщо студенти будуть брати безпосередню участь в організації і проведенні пошукової краєзнавчої роботи;

г) використання творчих форм і методів включення студентів у пошукову педагогічно-краєзнавчу діяльність. Неабияку роль при цьому відіграє самостійна робота, яка базується на запасі теоретичних знань із вивчених дисциплін і завдяки якій значною мірою вибудовується пошукова педагогічно-краєзнавча робота [Полсхіна : 290].

Педагогічне краєзнавство як педагогічне явище має власну внутрішню складну структуру, що розкриває багатогранність його змісту. Логічним шляхом виявлені такі його складові:

Історико-педагогічне краєзнавство, що досліджує історію освіти краю, розвиток системи народної освіти і педагогічної думки в межах етнічних груп, а також вивчає історію народної освіти в області, районі, населеному пункті.

Школотознавче краєзнавство, що має своєю метою планування й управління органами народної освіти, дозволяє адекватно (в контексті нашого дослідження) визначити мережу шкіл, міжшкільні факультативи, склад кадрів тощо. Такі дослідження за певних умов можуть мати не тільки практичне, але й наукове значення.

Дидактичне краєзнавство передбачає вивчення місцевих географічних, екологічних, виробничих та інших особливостей за спеціально визначеною дидактичною метою для того, щоб місцеві об'єкти використовувалися у процесі навчання як засоби наочності і конкретизації загальних наукових положень, що повідомляються учням згідно з навчальними програмами.

Вплив місцевих факторів на цілісне формування особистості учня (як напрямок педагогічного краєзнавства) має надзвичайно велику значимість для цілеспрямованої і творчої роботи вчителя. Шкільне виховання й навчання можуть здійснюватися успішно тільки за умови ознайомлення педагога з усіма факторами навколишнього середовища і врахування їх впливу на учня.

Народнопедагогічний напрямок краєзнавства, який впливає з вищезазначеного, передбачає вивчення складових народної педагогіки, важливим ланцюжком якої є етнопедагогіка (знання місцевих національних особливостей народної дидактики, народної виховної практики, народного дитинознавства та народної педагогічної деонтології), що сприятиме результативності навчально-виховного процесу.

Педагогічний досвід педагогів місцевих закладів освіти (індивідуальний стиль педагогічної діяльності вчителів регіону, їхня майстерність і новаторство, найяскравіші шкільні традиції, регіональна своєрідність авторських шкіл) [Матіяш : 10-11].

Джерелами педагогічного краєзнавства можуть бути напрацювання педагогів минулого і сучасного, публікації в пресі, архівні матеріали, усна історія, художня література, матеріальна база закладів освіти.

Як і кожна наукова галузь наукових знань, педагогічне краєзнавство повинне мати свої загальнонаукові принципи, що складатимуться з загально-педагогічних та матимуть свої специфічні:

- принцип науковості;
- принцип системності і послідовності;
- принцип доступності;
- комплексність;
- принцип урахування індивідуальних особливостей, попереднього досвіду студентів;
- принцип регіональності;

– принцип дослідництва і творчості [Москаленко : 81].

Принцип регіональності є суто специфічною функцією педагогічного краєзнавства і в поєднанні з останнім принципом передбачає великі можливості дослідницької та творчої роботи на локальному рівні. Тому педагогічне краєзнавство розглядаючи матеріали окремих регіонів та педагогічних традицій окремої школи чи вищого навчального закладу, де впродовж багатьох років сформовано і обумовлено свої оригінальні традиції передачі досвіду, вказує на необхідність вивчення та використання даного матеріалу у навчанні та вихованні сучасного молодого покоління.

На початку XXI століття в українській педагогічній науці все частіше утверджується регіональний підхід, оскільки у кожному з її куточків заново відкриваються нові віхи історії освіти. Впродовж свого розвитку Волинь відома світовій спільноті як в історичному контексті, так і педагогічними школами (в широкому розумінні цього поняття) і персоналіями в педагогіці.

До питання становлення освіти в цілому і діяльності окремих навчальних закладів звертались у своїх працях ряд авторів, Б. Ярош, О. Завадська, О. Павлович, М. Кучерепа. Окремі аспекти даної проблеми можна знайти в статтях І. В. Сушика. Однак розглядаючи питання освіти, зокрема заснування навчальних закладів, автори обмежуються наведенням кількісних показників, матеріально-технічним забезпеченням. Цінним джерелом педагогічного краєзнавства є історія КЗВО «Луцький педагогічний коледж» ВОР, яка поєднує в собі приклад росту і становлення від педагогічної школи до вищого навчального закладу, освітню діяльність видатних педагогів Волині і України, біографії студентів, передовий педагогічний досвід, потужну матеріально-технічну базу.

У Луцькому педагогічному коледжі уже впродовж вісімдесяти трьох років здійснюється підготовка вчителів, вихователів для національної освіти України. Важливо дати студентам не лише високо кваліфікаційні знання, але формувати повагу, почуття любові до того навчального закладу де вони здобувають ці знання. Становлення коледжу припало на надзвичайно

динамічний, цікавий, складний і відповідальний період історії.

Навчальний заклад розпочав свою діяльність в 1939 році, як педагогічна школа, оскільки Волинь потребувала великої кількості вчительських кадрів.

Детального дослідження діяльності Луцької педагогічної школи в період 1939-1941 рр. за часів незалежності України не здійснювалось, ми користуємось напрацюваннями попереднього періоду. Тому лише із спогадів перших студентів маємо свідчення того, що в школі панувала не лише радянська ідеологія. У перший навчальний рік було заарештовано кілька студентів, що проводили Шевченківський вечір та декламували вірші Кобзаря. Подальша доля не відома, їх судили і відправили в Сибір. Не дивлячись на потужність комсомольської організації поширювались листівки, брошури націоналістичного характеру. Тому, можемо стверджувати, що діяльність педагогічного закладу розвивалась не лише в руслі радянської ідеології, а й мала українське національне спрямування.

Пізніше, в 1942 р. українськими націоналістами в приміщенні педагогічної школи було організовано навчальний заклад «Вчительська семінарія». Гебітскомісаріат м. Луцька дозволив відкриття навчального закладу богословсько-педагогічного спрямування, але через два місяці окупанти вирішили відправити семінарію на каторжні роботи в Німеччину. Викладачі та студенти були попереджені і врятувались втечею [6].

У 1944 р. відновлено діяльність у післявоєнний період. У 1945 р. заклад реорганізовано в педагогічне училище. З 1954 р. тут вже готують вихователів для дошкільних установ, з 1957 р. – вчителів музики та музичних керівників, а з 1999 р. – фахівців за спеціальністю «Педагогіка і методика середньої освіти. Фізична культура». Розпорядженням Волинської обласної державної адміністрації № 288 від 24 липня 2003 року Луцьке педагогічне училище реорганізовано в Луцький педагогічний коледж.

У 2004 р. розпочато підготовку фахівців за освітньо-кваліфікаційним рівнем «бакалавр», ліцензовано спеціальність «Початкове навчання», у 2006 р. – ліцензовано спеціаль-

ності «Педагогіка і методика середньої освіти. Музика» та «Дошкільне виховання»; відкрито заочну форму навчання за спеціальністю «Початкове навчання» (освітньо-кваліфікаційний рівень «бакалавр»).

Сьогодні коледж є багатопрофільним вищим навчальним закладом європейського зразка, посідає гідне місце серед освітніх установ регіону. Педагогічні та науково-педагогічні працівники закладу освіти гідно презентують себе в педагогічній науці. Луцький педагогічний коледж визнано одним із кращих закладів освіти України та нагороджено громадською відзнакою «Флагман сучасної освіти України». Освітній процес забезпечують 145 педагогічних та 81 науково-педагогічний працівник. Переважна більшість викладачів – спеціалісти вищої категорії, багатьох нагороджено нагрудними знаками «Відмінник освіти України», «Василь Сухомлинський», удостоєно звань «Народний артист України», «Народний вчитель України», «Заслужений працівник освіти України», «Заслужений працівник культури України», «Заслужений працівник фізичної культури і спорту України», «Заслужений артист України», «Заслужений вчитель України». Постійно зростає науковий потенціал педагогічного колективу. Сьогодні у закладі працює 3 доктори та 54 кандидати наук, 3 професори та 27 доцентів [КЗВО «Луцький педагогічний коледж» ВОР].

Студенти Луцького педагогічного коледжу впродовж існування навчального закладу були активними борцями за волю і незалежність України в контексті різних історичних подій.

Персоналії студентів, їх діяльність, молодіжні об'єднання є істотним джерелом вивчення в педагогічному краєзнавстві, оскільки сучасному студентству слід взяти до уваги звершення попередніх поколінь спудеїв Луцького педагогічного коледжу, які увійшли не лише до місцевої історії. Їхні імена прописані на сторінках історії України.

Висновки. Отже, багата на здобутки в педагогічній сфері історія Луцького педагогічного коледжу відповідає визначенню багатоаспектності педагогічного краєзнавства, а саме містить історико-педагогічні особливості регіону, дидактичні, школознавчі матеріали, виявляє взаємозв'язок між суспільно-політичними особливостями періодів історії і діяльності закладу освіти, передовий досвід педагогів та біографії визначних особистостей серед студентів. Таким чином, ми дійшли висновку, що історія Луцького педагогічного коледжу як джерело вивчення педагогічного краєзнавства є феноменом історико-педагогічних знань, особливостей розвитку освіти, наук, традицій Волинського краю, педагогічної думки, закономірностей у навчанні та вихованні молодого покоління з використанням педагогічного матеріалу, передового педагогічного досвіду вчительських та адміністративно-керівних кадрів.

Перспективи подальшого дослідження теми історії Луцького педагогічного коледжу як джерела педагогічного краєзнавства полягають у детальнішому дослідженні педагогічних цінностей та персоналій навчального закладу, а також розробці відповідного курсу з використанням передового досвіду нашої альма-матер.

ЛІТЕРАТУРА

1. Войтович В. Ф., Ворон Н. Б., Філюк Н. В. Історія луцького педагогічного коледжу. Луцьк, 2009. 60 с.
2. КЗВО «Луцький педагогічний коледж» ВОР. Сьогоднішня. URL: <https://cutt.ly/sNIEKS6> (дата звернення: 22.10.2022).
3. Матеріали архіву Луцького педагогічного коледжу.
4. Матіяш В. В. Педагогічне краєзнавство в підготовці майбутніх учителів початкових класів до гуманітаризації навчання: автореферат дис. канд. пд. наук: 13.00.04. Південноукраїнський держ. педагогічний ун-т ім. К.Д. Ушинського. Одеса, 1999. 19 с.
5. Матіяш В. В. Педагогічне краєзнавство: сутність, принципи, джерела. *Педагогіка і психологія професійної освіти*. 2003. №5. С. 111–120.
6. Москаленко О. М. Педагогічне краєзнавство на Полтавщині: теоретичні основи поняття. URL: <https://cutt.ly/MNIEQRn> (дата звернення: 25.10.2022).
7. Побірченко Н. С. Педагогічне краєзнавство: теоретико-методологічний аспект. *Педагогічна і психологічна наука в Україні*. Збірка наукових праць у 5-ти томах. Т.1. 2003. С. 79–87
8. Полехіна В. М. Педагогічне краєзнавство як сучасна інноваційна тенденція в підготовці фахівців у вищих педагогічних навчальних закладах. *Збірник наукових праць. Педагогічні науки*. Випуск 49. Херсон: Видавництво ХДУ. 2008. С. 288–291.

9. Семеновська Л. А. Підготовка майбутніх учителів до професійної діяльності засобами педагогічного краєзнавства. *Дидаскал*. 2006. № 4. С. 49–52.

REFERENCES

1. Voitovych V. F. (2009). *Istoriia lutskoho pedahohichnoho koledzhu [History of the Lutsk Pedagogical College]*. Lutsk. 60 s. [in Ukrainian].
2. KZVO «Lutskiyi pedahohichni koledzh» VOR. *Sohodennia [KZVO «Lutsk Pedagogical College» VOR. The present day]*. URL: <https://cutt.ly/sNIEKS6> (Last accessed: 22.10.2022).
3. *Materialy arkhivu Lutskoho pedahohichnoho koledzhu [Materials of the archive of the Lutsk Pedagogical College]*. [in Ukrainian].
4. Matiiash V. V. (1999). Pedahohichne kraieznnavstvo v pidhotovtsi maibutnikh uchyteliv pochatkovykh klasiv do humanitaryzatsii navchannia: avtoreferat dys. kand. pd. nauk: 13.00.04 [Pedagogical regional studies in the preparation of future primary school teachers for the humanization of education: abstract of the dissertation. Ph.D. south Sciences:]. Pivdenoukrainskyi derzh. pedahohichni un-t im. K.D. Ushynskoho. Odesa, 19 s. [in Ukrainian].
5. Matiiash V. V. (2003). Pedahohichne kraieznnavstvo: sutnist, pryntsypy, dzherela [Pedagogical regional studies: essence, principles, sources]. *Pedahohika i psykhologhiia profesiinoi osvity*. №5. S. 111–120. [in Ukrainian].
6. Moskalenko O. M. (2009). *Pedahohichne kraieznnavstvo na Poltavshchyni: teoretychni osnovy poniattia [Pedagogical local studies in the Poltava region: theoretical foundations of the concept]*. URL: <https://cutt.ly/MNIEQRn> (Last accessed: 22.10.2022). [in Ukrainian].
7. Pobirchenko N. S. (2003). Pedahohichne kraieznnavstvo: teoretyko-metodolohichniy aspekt [Pedagogical regional studies: theoretical and methodological aspect]. *Pedahohichna i psykhologichna nauka v Ukraini. Zbirka naukovykh prats u 5-ty tomakh*. T.1. S. 79–87. [in Ukrainian].
8. Poliekhina V. M. (2008). Pedahohichne kraieznnavstvo yak suchasna innovatsiina tendentsiia v pidhotovtsi fakhivtsiv u vyshchykh pedahohichnykh navchalnykh zakladakh [Pedagogical regional studies as a modern innovative trend in the training of specialists in higher pedagogical educational institutions]. *Zbirnyk naukovykh prats. Pedahohichni nauky. Vypusk 49*. Kherson: Vydavnytstvo KhDU. S. 288–291. [in Ukrainian].
9. Semenovska L. A. (2006). Pidhotovka maibutnikh uchyteliv do profesiinoi diialnosti zasobamy pedahohichnoho kraieznnavstva [Preparation of future teachers for professional activity by means of pedagogical local studies]. *Dydaskal*. № 4. S. 49–52. [in Ukrainian].

O. M. GALAN

Social Studies Lecturer,

*Municipal Higher Educational Institution “Lutsk Pedagogical College”
of the Volyn Regional Council, Lutsk, Ukraine*

E-mail: ohalan@lpc.ukr.education

<https://orcid.org/0000-0002-2392-0200>

H. M. GOLYA

Postgraduate Student,

Social Studies Lecturer,

*Municipal Higher Educational Institution “Lutsk Pedagogical College”
of the Volyn Regional Council, Lutsk, Ukraine*

E-mail: hholya@lpc.ukr.education

<https://orcid.org/0000-0001-6529-7296>

HISTORY OF THE LUTSK PEDAGOGICAL COLLEGE AS A SOURCE OF PEDAGOGICAL LOCAL STUDY

The article presents a systematic view of pedagogical regional studies, which combines the functions of applying local pedagogical material, the best achievements of pedagogy in a specific region, and solving the urgent problems of the younger generation. It was determined that educational local history is both a source and a means of forming and developing the pedagogical culture of future teachers. The relevance of the research is determined by the need to rethink the educational paradigm and generate new ideas regarding the modernization of the educational process.

On the basis of the scientific-problematic approach, a retrospective analysis of the history of the educational institution Lutsk Pedagogical College as a source of pedagogical regional studies was carried out, the essence and content of the concepts «pedagogical regional studies» were revealed. A theoretical analysis of domestic and foreign scientific and methodological literature is presented. On the basis of a complex analysis, pedagogical principles and conditions were revealed, the observance of which distinguishes pedagogical regional studies from other educational disciplines as having perhaps the greatest educational and cognitive potentials. It was determined that with the beginning of the 21st century, the regional approach is increasingly being established in Ukrainian pedagogical science, as new milestones in the history of education are being opened anew in each of its corners. The role of the Lutsk Pedagogical College in the history of the development of post-war education in Volyn is clarified. It is noted that the history of the Lutsk Pedagogical College as a source of pedagogical local studies is a phenomenon of historical and pedagogical knowledge, features of the development of education, sciences, traditions of the Volyn region, pedagogical thought, regularities in the education and upbringing of the young generation using pedagogical material, advanced pedagogical experience of teaching and administrative staff.

Prospects for further research on the history of the Lutsk Pedagogical College as a source of pedagogical local history are outlined.

Key words: Lutsk Pedagogical College, pedagogical local history, teacher training, history of pedagogical educational institution, local approach, retrospective analysis.